

NIET getekend afschrift afgeleverd
in uitvoering van art. 792 G.W.
Vrijgesteld van expeditierecht
art. 280 / 2° (wetb. Reg.)

Openbare terechtzitting van 31 mei 2012

3 Vijfde Kamer

nr. A/11/00288

Rep. nr. 4492

De rechtbank van koophandel te Gent, Vijfde Kamer, heeft volgend vonnis verleend inzake van :

NV ELAUT, met vennootschapszetel gevestigd te 9100 Sint-Niklaas, Passtraat 223, met ondernemingsnummer 0416.901.743, voor wie als raadsman optreedt, Meester Karin Ottelohe, advocaat te Antwerpen,

eiseres,

tegen :

ELEKTRONCEK D.D., vennootschap naar Sloveens recht, met vennootschapszetel gevestigd te 1234 Menges (Slovenië), Gorenjska cesta 23, BTW nr. SI 73757713, voor wie als raadsman optreedt, Meester Geert Glas, advocaat te Brussel,

verweerster,

Gelet op de gedinginleidende dagvaarding dd. 20 oktober 2010 en de andere stukken.

Gelet op de door partijen neergelegde stukken en conclusies.

Partijen werden gehoord in hun middelen en conclusies op de openbare terechtzitting van donderdag 3 mei 2012, waarna de debatten werden gesloten en de zaak in beraad werd genomen.

1. VOORWERP VAN DE VORDERINGEN.

1.1.

Eiseres vordert dat zou worden gezegd voor recht dat de door haar geproduceerde en gecommmercialiseerde machine "*Classic Roulette & Sic Bo 'Multigame' 12 Player*" geen inbreuk uitmaakt op de Belgische gedeelten van de Europese octrooien die uit de internationale octrooiaanvragen WO 2009/105827, WO 2009/105828 en WO 2009/111829 zullen voortvloeien en ingevolge waarvan eiseres aldus gemachtigd wordt om alle handelingen, verboden bij artikel 27 van de Wet op de Uitvindingsoctrooien dd. 28 maart 1984 te verrichten.

Eiseres vordert tevens dat verweerster in de gedingkosten zou worden verwezen.

1.2.

Verweerster besluit tot de onontvankelijkheid, minstens ongegrondheid van de vordering van eiseres en vordert op haar beurt dat eiseres in de gedingkosten zou worden verwezen.

2. DE FEITEN EN VOORGAANDEN.

De relevante feiten, nuttig voor de beoordeling van de zaak, zoals zij uit de stukken en uit de conclusies van partijen blijken, kunnen als volgt worden samengevat.

2.1.

Eiseres is producent van grijpkransen en amusementspelen, zoals men deze in pretparken en op kermissen aantreft en van speelautomaten die o.m. ingezet worden in casino's, zoals de roulette en het dobbelsteenspel.

Verweerster is producent van kansspelmachines, bestemd voor casino's en speelhallen waarop roulette, blackjack, bingo en andere kunnen worden gespeeld.

2.2.

Eiseres zet uiteen dat zij, op de jaarlijkse ATEI-beurs die in Londen plaatsvond op 28 en 29 januari 2008, een machine openbaarde die *“een meerspeler betrof waarop meerdere spelen tegelijkertijd door meerdere spelers konden worden gespeeld”*.

Eiseres stelt dat deze machine door haar “werd en wordt tot op de dag van vandaag nog steeds gecommmercialiseerd onder de naam *“Classic Roulette & Sic Bo ‘Multigame’ 12 player”*.

2.3.

Tijdens de laatste week van januari 2010 vond in London de ATEI-beurs plaats.

Eiseres voert aan dat, op een gegeven ogenblik tijdens deze beurs, in de bar horende bij de aldaar plaatsvindende beurs (ATEI/IGE), de heer Jozef PECECNIK, één van de directeurs van verweerster, tegen de heer Patrick MAGENDANS, verantwoordelijke voor de internationale verkoop bij eiseres heeft gezegd dat de heer Magendans niet lang meer bij eiseres zou werken en dat er een schadevergoeding van 9 miljoen Euro zou gevraagd worden omdat verweerster een octrooi had op meerdere spelen in een meerspeler.

Eiseres zet uiteen dat zij, naar aanleiding van deze uitspraak, opdracht gegeven heeft om na te gaan welke octrooiaanvragen of reeds verleende octrooien de heer Pececnik kon bedoeld hebben en dat het onderzoek uitwees dat drie ingediende internationale octrooiaanvragen konden zijn bedoeld met de respectievelijke publicatienummers WO 2009/105827 A1, WO/2009/105828 A1 en WO/2009/111829 A1.

2.4.

Eiseres stelt dat zij op 24 maart 2010 alle op de eerste bladzijde van deze internationale octrooiaanvragen vermelde aanvragers heeft aangeschreven met de vraag om een bij haar schrijven gevoegde verklaring te ondertekenen en terug te zenden, waarin wordt verklaard dat nooit een inbreukprocedure, o.m. gebaseerd op voormelde internationale octrooiaanvragen en de hieruit voortvloeiende toekomstige octrooien, zou worden gevoerd.

Toen verweerster niet bereid was deze verklaring te ondertekenen en toen geen vergelijk tussen partijen mogelijk bleek, nam eiseres op 20 oktober 2010 het initiatief tot onderhavige procedure.

3. BEOORDELING.

Naar het oordeel van de rechtbank kan de declaratoire vordering van eiseres niet worden toegelaten omdat eiseres niet beschikt over het krachtens artikelen 17 en 18 Ger. W. vereiste belang om deze in te stellen.

Eiseres levert niet het bewijs van een zware en ernstige bedreiging die een bepaalde storing veroorzaakt. Haar vordering is louter gebaseerd op de zuiver theoretische mogelijkheid dat verweerster een procedure zou kunnen opstarten in toepassing van artikel 29 van de wet van 28 maart 1984 op de uitvindingsoctrooien (terwijl verweerster deze procedure niet opgestart heeft en uitdrukkelijk bevestigt, bij wege van gerechtelijke bekentenis, dat zij tegen eiseres geen vordering op basis van dit artikel 29 BOw zal instellen).

In tegenstelling tot wat eiseres beweert, zijn haar rechten naar het oordeel van de rechtbank niet ernstig bedreigd door een uitspraak die de heer PECECNIK in januari 2010, in de bar horende bij de ATEI/IGE-beurs heeft gedaan tegen een medewerker van eiseres (en waaraan verweerster geen enkele verdere uitvoering of verder gevolg heeft gegeven – hetgeen door eiseres niet wordt betwist).

Daarenboven is het op dit ogenblik onduidelijk of de door verweerster ingediende octrooiaanvragen zullen resulteren in effectief verleende octrooien en, in voorkomend geval, welke de draagwijdte ervan zal zijn.

Dit was evenzeer onduidelijk op het tijdstip van het instellen van de vordering van eiseres, welke vordering louter gebaseerd is op een theoretische mogelijkheid dat verweerster een vordering zou kunnen instellen lastens eiseres.

In deze omstandigheden dient te worden besloten dat eiseres, zowel op het tijdstip van het instellen van de vordering als op heden, slechts beschikt over een louter hypothetisch en per definitie toekomstig belang dat in toepassing van artikel 17 Ger. W. geen bescherming geniet.

De vordering van eiseres wordt afgewezen als niet toelaatbaar.

OM DEZE REDENEN

DE RECHTBANK

Melding makende dat de artikelen 2 en 30 tot 42 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken werden nageleefd.

Rechtdoende op tegenspraak,

Alle meeromvattende of strijdige conclusies verwerpend als niet terzake dienend,

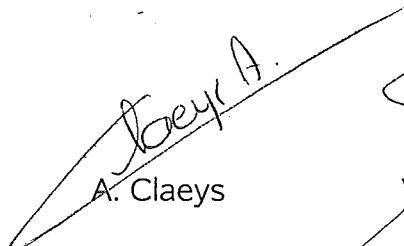
Verklaart de vordering van eiseres niet toelaatbaar.

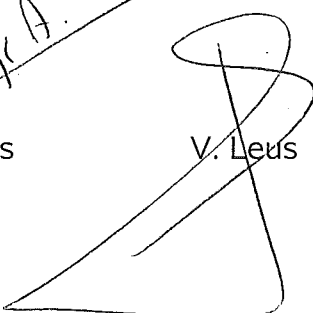
Laat de dagvaardingskosten, begroot op 603,03 EUR, ten laste van eiseres.

Veroordeelt eiseres om aan verweerster 1.320 EUR rechtsplegingsvergoeding te betalen.

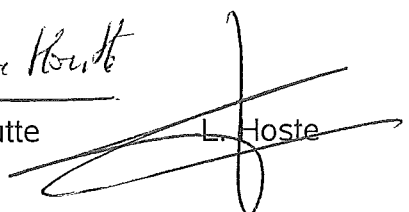
Aldus het vonnis uitgesproken ter gewone en openbare terechtzitting van donderdag eenendertig mei tweeduizend en twaalf.

Hebben over de zaak geoordeeld : mevrouw Lieve Hoste, rechter in de rechtbank, Voorzitter, de heren Paul Van Houtte en Vincent Leus, rechters in handelszaken, bij de uitspraak bijgestaan door mevrouw Aline Claeys, afgevaardigd – griffier.

A. Claeys

V. Leus

P. Van Houtte

L. Hoste